

ved, for det optages ganske af Færgerne; der kunne ingen Fiskerbaade komme. Men saa er der det østlige Bassin, det vilde være som skabt til en Fiskerihavn, hvor Fiskerbaade i Ro og Mag kunde ligge og losse deres Fisk og faa den sendt videre til Tyskland. Det, der trænges til, er for det første en Forlængelse af Midtermolen, saa at der kunde skaffes Læ for de Fiskerbaade, der ligge i det østlige Bassin, og for det andet en Bølværkplads rundt om hele det østlige Bassin, saaledes at der vilde blive betydelig større Plads, end der er nu. Efter min Mening vilde den Fiskerihavn kunne laves for en forholdsvis billig Penge. Det kommer til at dreje sig om, at Midtermolen skal forlænges omtrent halvandet Hundrede Alen, og at der skal bygges omtrent 300 Alen Bølværk. Jeg anmoder derfor den højtærede Landbrugsminister om at tage denne Sag under velvillig Overvejelse og ganske særlig om at undersøge, om det, jeg her har sagt, ikke er korrekt, og undersøge, hvor kostbar den Historie vil blive, undersøge i det hele, om det skulde kunne lade sig gøre eventuelt at fremkomme med Forslag i saa Henseende.

Endvidere har jeg en Sag, hvorom jeg ogsaa gerne vil rette Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Sukkerfabrikkerne i Nykøbing lade deres Kalkslam løbe ud i Guldborgsund og skade derved Fiskeriet betydeligt. Der er ikke Fisk at fange en Mil Nord for og en Mil Syd for Byen. Fiskerne i Nykøbing paa Falster have gentagne Gange henvendt sig til Landbrugsministeren om, at det maa blive Nykøbing Sukkerfabrik forbudt at lade den Kalkslam løbe ud i Sundet, men hidtil forgæves. Den højtærede Landbrugsminister paaberaaber sig, at der ingen Lovhjemmel eksisterer, hvorefter han kan forbyde Sukkerfabrikkerne dette. Ved 3die Behandling af Fiskeriloven stillede det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) Forslag om en Ændring i Retning af at forbyde Udløb af Stoffer, der ere skadelige for Fiskebestanden i vore Farvande. Det ærede Medlem tog imidlertid dette Forslag tilbage, fordi den højtærede Landbrugsminister lovede at fremkomme med et særligt Lovforslag i saa Henseende; den højtærede Landbrugsminister vilde da afvente en Beretning fra et Udvalg, som har undersøgt de herhenhørende Forhold i Løbet af Sommeren 1906. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om vi snart kunne vente et saadant Forslag. Baade

Stat og Kommune og Fiskerne have bragt store Ofre for at vedligeholde og forny Fiskebeholdningen i Guldborgsund, men alt er forgæves, al Fiskeyngel dør som Følge af Fabrikernes Kalkslam.

Sukkerfabrikkerne have ikke altid ladet denne Kalkslam løbe ud i Sundet. De have før ladet den tørre og solgt den som Gødning, men det kunde nok ikke betale sig, og saa brød Fabrikkerne sig naturligvis ikke om, hvorvidt Fiskene kunde leve eller ej, de lod ganske rolig Kalkslammen løbe ud i Sundet. Det er et stort og rigt Selskab, her er Tale om. Nykøbing Sukkerfabrikker give et Udbytte af 33 pCt. aarlig til deres Interessenter, og i et enkelt Aar er Udbyttet endog kommet op til 66 pCt. Man skulde jo tro, at en saadan Fabriks Bestyrelse — jeg vil ikke tale om Interessenterne, thi de have jo ingen Indflydelse derpaa — vilde inklade sig paa at lægge Fiskeriet øde paa den Maade. Vi maa derfor have en Lov, der bringer disse Storkapitalister til at opføre sig ordentlig og ikke ødelægge andres Erhverv for at tjene en Procent eller saa mere.

Endnu har jeg et lille Spørgsmaal, som ikke stammer fra min Valgkreds. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister — det kunde lyde løjerligt, men det er dog korrekt at spørge —: Hvad hedder egentlig den By, der er Valgstedet for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds. Da jeg gik i Skole, lærte vi, den hed Hillerød, og jeg ser, at den, der leder Rigsdagens Bureau, maa have gaaet i samme Skole, for Bureauet kalder ogsaa Byen for Hillerød, men i alle Poststempler staar der Frederiksborg. Jeg ved ikke, om det er Snobberi, om det er finere for Byen at hedde Frederiksborg end Hillerød, men i alt Fald er det uheldigt for Forretningsfolk. De ere jo ofte nødte til at se efter paa Poststemplet, hvorfra Brevene komme, men det er som Regel meget utydeligt, man kan kun se, at der staar noget med „Frederik“, og man tænker saa paa Frederiksberg, Frederikssund, Fredericia, Frederikshavn, men aldrig paa, at det skal være Hillerød, og for alle de Forretninger, der journalisere deres Breve efter Bynavne, er det meget forstyrrende, at Postvæsenet kalder Hillerød for Frederiksborg. Skal Byen endelig hedde Frederiksborg, synes jeg, den skulde søge Navneforandring. Men skal den blive ved at hedde Hillerød, synes jeg den højtærede Minister skulde forbyde Postvæsenet at kalde den noget andet.

Noget lignende gælder Valgstedet i